

АДВОКАТСКО
ДРУЖЕСТВО

М. Екимджиев К. Бончева

Пловдив 4000, „Хан Кубрат“ 1, Делови Център Пловдив, ет.6, офис 606; тел/факс 0878 62 32 64; 032/ 26 40 97; www.ekimjiev-partners.com; info@ekimjiev-partners.com

Екимджиев & партньори

ДО

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД

гр. София 1000, бул. „Витоша“ № 2

ИСКОВА МОЛБА

ОТ

1. **Евгения Златева Банева,**

И

2. **Николай Йорданов Банев,**

и двамата със съдебен адрес: гр. Пловдив,
улица „Хан Кубрат“ № 1, „Делови Център
Пловдив“, етаж 6, офис 606, тел/факс: 032 26
40 97, „Адвокатско дружество Екимджиев и
партньори“,

чрез упълномощения да изготви исковата
молба, адв. Михаил Екимджиев, със служебен
адрес: гр. Пловдив, улица „Хан Кубрат“ № 1,
„Делови Център Пловдив“, етаж 6, офис 606,
тел/факс: 032 26 40 97

с р е щ у:

1. **Иван Стоименов Гешев** – главен
прокурор на Република България, със
служебен адрес: гр. София 1000, бул.
„Витоша“ № 2;

2. Десислава Георгиева Пиронева – заместник на главния прокурор при Върховна административна прокуратура, със служебен адрес: гр. София 1000, бул. „Витоша“ № 2;

3. Даниела Илиева Машева – заместник на главния прокурор при Върховна касационна прокуратура, със служебен адрес: гр. София 1000, бул. „Витоша“ № 2;

4. Красимира Алексиева Филипова – заместник на главния прокурор при Върховна касационна прокуратура, със служебен адрес: гр. София 1000, бул. „Витоша“ № 2;

5. Пламена Цветанова Апостолова – заместник на главния прокурор при Върховна касационна прокуратура, със служебен адрес: гр. София 1000, бул. „Витоша“ № 2;

6. Борислав Боби Сарафов, директор на Национална следствена служба и заместник на главния прокурор по разследването, със служебен адрес: гр. София 1000, бул. „Д-р Г.М.Димитров“ № 42;

основание:

чл.45 – чл.52 от Закона за задълженията и договорите /ЗЗД/

цена на иска: 60 283, 34 лева

УВАЖАЕМИ Г-Н/ Г-ЖО СЪДИЯ,

*** Фактите**

1. На 08.01.2022 г. множество български медии, в това число национални радиа и телевизии, разпространяват новината, че ответниците са изпратили писмо (писмото),

адресирано до 67 получатели – ръководители на международни институции и чуждестранни посланици, сред които председателят на Европейския парламент Давид Сасоли, председателят на Европейската комисия Урсула фон дер Лайен, еврокомисари, председатели на парламентарни групи в ЕП, посолствата на САЩ, Великобритания, Франция, Германия и много други. (Приложения № 2 - № 8)

2. Публикациите по темата в редица електронни сайтове, неизчерпателно илюстрирани с Приложения № 2 - № 8, съдържат препратки към самото писмо, подписано от ответниците, посочени с имената им и с длъжностното им качество както следва: Иван Гешев – главен прокурор на Република България, Даниела Машева – заместник на главния прокурор при Върховна касационна прокуратура, Красимира Филипова - заместник на главния прокурор при Върховна касационна прокуратура, Десислава Пиронева - заместник на главния прокурор при Върховна административна прокуратура, Пламена Цветанова - заместник на главния прокурор при Върховна касационна прокуратура и Борислав Сарафов – директор на Национална следствена служба и заместник на главния прокурор по разследването. (Приложение № 9)

3. От значение за обосноваването на исковата ни претенция са странният сюрреалистичен епистоларен жанр, използван от ответниците, броят и длъжностното качество на адресатите на писмото, както и специфичният контекст, в който съвършено безпричинно са забъркани имената на ищите.

4. От стр.9, до стр.12 (включително) на писмото, ръководителите на Прокуратурата на Република България, в разрез с принципа на националния суверенитет, се оплакват на 67-те адресати на писмото, повечето от които представители на други суверенни държави, от други български институции. Впечатляващо е, че ответниците, заемащи ръководни длъжности в българска публична институция с огромен властов ресурс, се оплакват от натиск на останалите власти и на всички политически сили. Странният жанр на „писмото“ може да бъде определен като петиция на възмутени граждани или на неправителствена организация, сформирана ad hoc от лидерите на българската прокуратура.

5. След като се оплакват от лошата си държава, чиито институции злонамерено и с необясним синхрон искат да реформират Прокуратурата, на стр.13 от писмото ответниците посочват „причината“ за враждебността на българската държава. Според тях това са множеството образувани досъдебни производства срещу „известни олигарси“.

6. Фактическо основание на исковата претенция е следният пасаж от писмото:

*„ ... В качеството на обвиняеми бяха привлечени и редица български граждани, считани от обществото за недосегаеми за правоохранителните органи, известни олигарси, сред които е и Васил Божков един от най-богатите българи, с повдигнати 19 обвинения, включително за ръководство на организирана престъпна група, данъчни престъпления, закана и подбuditелство към убийства, корупция към длъжностни лица и други, понастоящем укриващ се от правосъдието в Обединените арабски емирства. Пред съда бяха изправени и редица други знакови за българското общество лица, разполагащи с огромен икономически и финансов ресурс Цветан Василев (бивши мажоритарен собственик на 4-тата по големина на активите банка в България „Корпоративна търговска банка“, отговорен за длъжностни присвоявания в размер на 2.5 млрд. лева, равняващи се приблизително на 1.3 млрд. евро, довели до фалита на банката и понастоящем укриващ се вече осма година Република Сърбия), Пламен и Атанас Бобокови (за ръководство и участие в организирана престъпна група за незаконен внос и управление на опасни отпадъци и данъчни престъпления) Миню Стайков (отговорен за неправомерно усвояване на средства в особено големи размери от фондове на ЕС, данъчни престъпления в особено големи размери, незаконно производство на акцизни стоки, ръководство на организирана престъпна група); Маринела и Ветко Арабаджиеви (участие в организирана престъпна група, данъчни престъпления и пране на пари в особено големи размери), **Евгения и Николай Баневи** (отговорни за длъжностни присвоявания в особено големи размери, довели до фалит на едни от най-големите индустриални предприятия в България, пране на пари в размер на 1.5 млрд. лева; данъчни престъпления в особено големи размери и участие в организирана престъпна група) ...”*

*** Правонарушенията срещу ищците**

7. Цялостният негативен контекст, в който са поставени имената на Евгения и Николай Баневи и употребените в цитирания пасаж от писмото изрази и квалификации „олигарси“ и „считани от обществото за недосегаеми за правоохранителните органи“, са неверни, позорящи и увреждащи както публичната репутация на ищците, така и личната им чест и достойнство, защитени от чл.32, ал.1 от Конституцията, според която:

„Личният живот на гражданите е неприкосновен. Всеки има право на защита срещу незаконна намеса в личния и семейния му живот и срещу посегателство върху неговата чест, достойнство и добро име“.

8. Личната чест и достойнство са гарантирани и от практиката на Европейския съд по правата на човека (ЕСПЧ) по чл.8 от Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи (КЗПЧОС, Конвенцията), според който:

„1. Всеки има право на неприкосновеност на личния и семейния си живот, на жилището и на тайната на кореспонденцията.

2. Намесата на държавните власти в упражняването на това право е недопустима, освен в случаите, предвидени в закона и необходими в едно демократично общество в интерес на националната и обществената сигурност или на икономическото благосъстояние на страната, за предотвратяване на безредици или престъпления, за защита на здравето и морала или на правата и свободите на другите.“

В разглеждания аспект е важно да се отбележи, че Евгения и Николай Баневи никога не са заемали ръководни държавни или партийни длъжности. Поради това квалификацията им като „олигарси“, предполагаща съчетаване на икономическа и политическа власт, е абсолютно неуместна.

9. Друго, самостоятелно правонарушение е допуснато с цитирания в т.7 израз, относим конкретно към Баневи:

*„ ... Евгения и Николай Баневи са **отговорни** за длъжностни присвоявания в особено големи размери, довели до фалит на едни от най-големите индустриални предприятия в България, пране на пари в размер на 1.5 млрд. лева; данъчни престъпления в особено големи размери и участие в организирана престъпна група ...”*

Определението „отговорни“, използвано по адрес на ищите, срещу които Прокуратурата е повдигнала обвинения и е внесла обвинителен акт, в смислов и особено в процесуален аспект е синоним на „съпричастни“, „свързани“ с твърдените престъпления. Ето защо горният израз е в явна колизия с презумпцията за невиновност, визирана в:

А) Чл.31, ал.3 от Конституцията, според която:

„Обвиняемият се смята за невинен до установяване на противното с влязла в сила присъда.“;

Б) Чл.6§2 от КЗПЧОС, според който:

„Всяко лице, обвинено в извършване на престъпление, се смята за невинно до доказване на вината му в съответствие със закона.“;

В) Чл.16 от НПК, според който:

„Обвиняемият се смята за невинен до установяване на противното с влязла в сила присъда.“

10. В множество решения на ЕСПЧ срещу България, сред които Решение от 15 октомври 2013 г., по дело *Гуцанови срещу България*, Решение от 10 ноември 2015 г., по делот *Славов и други срещу България*, Решение от 31 март 2016 г., по дело *Стоянов и други срещу България* и Решение от 31 януари 2019 г., по делото *Масларова срещу България*, е установено нарушение на презумпцията за невиновност, обективизирано в публични изявления на представители на властите и/или в мотивите на съдебни актове.

11. Прилагайки идентичен правен стандарт към сходни факти, националният съд би следвало да приеме, че цитираният в т.9 израз и конкретно употребеното в него определение „отговорни“, нарушава презумпцията за невиновност на ищите. Според тълковен речник на български език „отговорен“ означава: *„1. На който задължението му е да следи за нещо. Отговорен оператор. 2. Който има чувство за дълг, има съзнание. Имаш много отговорни деца. 3. Който има големи права и задължения, има отговорност. Отговорен пост. Отговорна операция. 4. Който трябва да дава отчет за нещо станало. Отговорен за пожара.“*, а синоними на думата са: *„ответствен, длъжен, виновен, провинен, разумен, благонадежден, надежден, сигурен, почтен“*. (Приложения № 10 и № 11)

Очевидно процесуалният контекст, в който определението „отговорни“ е употребено в писмото, в случая го прави синоним на „виновни“.

12. Неслучайно НПК, съдебната практика и правната доктрина използват унифицирани понятия за лица с процесуалния статус на ищите. Това са „обвиняеми“ и „подсъдими“. В смислов план те съдържат признание за висящност, неопределеност, незавършеност на процесуалния статус, зачитащо както подозрението за извършено престъпление, така и презумпцията за невиновност. За разлика от тях, определението „отговорни“ внушава установеност на отговорността, която, според НПК, може да бъде постигната само с влязла в сила присъда. В контекста на пасажа от писмото, цитиран в т.6, визиращ престъпления вменени на ищите, отговорността им явно е наказателна, а

не морална, административна или деликтна. От тази перспектива, както беше посочено, в случая „отговорен“ е употребено като синоним на „виновен“. Преднамереното отклонение от обичайните наказателнопроцесуални понятия „обвиняем“ и „подсъдим“, явно цели и внушава установеност на вината на ищите, без присъда, в нарушение на презумпцията за невинност.

13. Кумулативният ефект от нарушенията на ищите, визирани в т.7 – т.12, обосновава тезата, че е нарушен и чл.31, ал.4 от Конституцията, според която:

„Не се допускат ограничения на правата на обвиняемия, надхвърлящи необходимото за осъществяване на правосъдието.“

*** Уврежданията**

14. Визиранията в предходните точки правонарушения причиняват на ищите силен стрес и фрустрация, както и поредно болезнено разочарование и загуба на доверие в дейността на българската правоохранителна система. За интензитета и продължителността на негативните им емоции съществена роля има и специфичният контекст, в който следва да бъдат интерпретирани употребените спрямо тях изрази в писмото на ищите. От особено значение в този аспект е фактът, че в продължение на повече от 3 години Евгения и Николай Баневи са мишени на злостна пропагандна кампания от страна на Прокуратурата. Брутални нарушения на презумпцията за невинност, по смисъла на чл.6§2 от Конвенцията, срещу г-н Н.Банев и г-жа Е.Банева са установени в Решението на ЕСПЧ от 12.10.2021 г. по дело *Баневи срещу България*. (Приложение № 12) Важно е да се подчертае, че нарушенията на чл.6§2 от Конвенцията, установени в Съда в Страсбург, са извършени при воайорска акция на Специализираната прокуратура (СП), от 28.10.2018 г., водена от тогавашния ѝ ръководител и настоящ главен прокурор Иван Гешев. В хода на претърсването в дома на ищите, в нарушение на чл.32, ал.1 и чл.33 от Конституцията и на чл.8 от КЗПЧОС, е изготвен видеоматериал, който без легитимна цел и оправдание, е разпространен от МВР и СП в медиите. Така интериорни кадри от дома на ищите и техни лични вещи са предоставени от разследващите и разпространени от националните медии. Според релевантните мотиви на ЕСПЧ:

„18. Арестът на жалбоподателите в Ница привлича вниманието на медиите. На 26 октомври 2018 г. ръководителят на специализираната прокуратура И. Г. е заобиколен от няколко журналисти извън помещенията на Специализираната

прокуратура в София, които го разпитват за извършеното наказателно разследване срещу жалбоподателите и за ареста им. И.Г. се изразява по този начин:

„Това, което мога да кажа за момента, е, че има наказателно производство, контролирано от прокурори от Специализираната прокуратура за престъпления, попадащи в член 321, параграф 6 от Наказателния кодекс, за присвояване, за пране на пари, подправени документи и за данъчни престъпления . За момента двама души са обвинени в тяхно отсъствие. Това, което мога да кажа, е, че основният обект на разследването на тези престъпления, така че гражданите да ме разберат правилно, е източването на приватизираната компания "Полимери". Резултатът е ясен за всички: от 1800 души, които са били наети там, тоест 1800 семейства, никой не продължава да намира прехраната си там. Накратко, това е наказателно дело, по което скоро ще бъде дадена повече информация ".

19. Думите на прокурор И. Г. са повторени от различни медии, които ги използват в своите репортажи и статии, посветени на ареста на жалбоподателите.

20. На 28 октомври 2018 г. новинарският сайт www.legalworld.bg публикува статия, посветена на ареста на жалбоподателите и наказателното производство срещу тях. Статията се позовава на пресконференция, организирана от специализираната прокуратура, софийската полиция и Агенцията за национална сигурност относно ареста на жалбоподателите в Ница и наказателното производство срещу тях. Той цитира някои забележки, направени срещу жалбоподателите от ръководителя на специализираната прокуратура И. Г. и от прокурора, отговарящ за наказателното разследване, М. Д., по време на тази пресконференция. Статията съдържа и връзки към видеозаписи на тези изявления, съответните части от които са преписани по - долу:

"И.Г.: Накратко, обект на наказателното производство е приватизираната фабрика „Полимери“ и по -специално нейното източване. Терминът, използван от един от моите колеги, с когото работихме през последните няколко месеца, е „обезкостяване“. Това е добра илюстрация на ситуацията, която, както е описана от свидетелите и в документите, е следната. Компаниите биват придобити по време на първата вълна от приватизации (...). По това време държавата няма контрол (...). Някой ви подарява бизнес и няма контрол след това. Резултатът с "Полимери" е, че започва изсмукването му по различни начини, които ще бъдат описани от прокурора, отговарящ за разследването, и в крайна сметка нарязване и изхвърляне (рязане на скрап) на това, което е останало от фабриката. В резултат на това (...) 1800 души

от тази компания остават на улицата (...). Това гражданите, но и вие, журналистите, наричат „престъпна приватизация“ (бандитска приватизация) (...). Това наказателно дело (...) ще покаже на светло това, което току -що ви описах, тази "престъпна приватизация" (...)

М.Д. : Наказателното производство се отнася до съществуването на престъпно сдружение, по смисъла на чл. 321, ал. 6 от Наказателния кодекс, за периода между 2009 и 2018 г. В момента г -н Банев и г -жа Банева са на разпит за участие в престъпно сдружение, за присвояване с измама и за фискални престъпления, извършени през 2010 и 2011 г., стойността на съответното имущество е в размер на повече от милион и половина, а щетите нанесени на фиска са за повече от петстотин хиляди лева. Тези суми не са свързани с вноските [в действителност, направени от „Полимери“ в капитала на друго дружество]. Ще продължим да работим по този последен модел на присвояване, след като открием документи (...), скрити от семейство Баневи в един от бившите офиси на техните компании (...). Ще посочим стойностите, след като проучим подробно всички нови документи (...). Първият е предприятието "Елма-Троян", което е било източено преди "Полимери" и чиито съоръжения са били изрязани и продадени по същия начин, преди компанията да бъде обявена в несъстоятелност. Това е заводът в Костенец (...), който е бил продаден през 2012 г. Това се отнася за много други компании (...). След приватизацията си "Полимери" е една от най -големите регионални химически компании. Тя продава продукцията си на няколко пазари в чужбина. Бизнес партньорите на "Полимери" са били помолени да не плащат за покупките си, като превеждат парите по сметката на компанията, а да извършват преводи по сметките на други компании, контролирани от семейство Баневи. Това е един от начините. Вторият метод е тегленето на пари в брой от касата на компанията след нейната приватизация (...)

ИГ: (...) В една от стаите на това, което свидетелите наричат „мавзолей“, това, което вие наричате собственост на Баневи, и това, което те самите наричат „корпоративна резиденция“ (...), имот, който според свидетели и документи , е построен с пари, изтеглени от различни компании, са открити оригинални документи от офшорните компании на семейството. Това са ценни документи за нас. Не е тайна, че пари от „обезкостени“ компании са влизали в офшорни зони и сметки. Открихме оригиналите на документите, което е ценното за нас. Това, което би ви било интересно, са златото и скъпоценните камъни (...), в зашеметяващо количество.

Това представляват парите на служителите на тези компании - те са превърнати в тези обекти, снимки на които ще видите на уебсайта на Министерството на вътрешните работи. (...) Тези документи се отнасят до собствеността на офшорни компании (...) и доказват, че те [Г-н и г-жа Баневи] притежават някои офшорни компании. Скоро ще бъде проследено движението на средства по сметките на тези компании. Но има доказателства, че това наистина се е случило, включително и по отношение на парите "Полимери" (...). Един от начините за източване на „Полимери“, описан от моята колега Д., е прехвърлянето на парите от стопанската му дейност в офшорни сметки (...) “

21. Статията от 28 октомври 2018 г. също е илюстрирана със снимки, направени от полицията при претърсването на дома на жалбоподателите в София и предоставени от пресслужбата на Министерството на вътрешните работи. Те показват богато декориран интериор на къщата, няколко бижута и гардеробна, пълна с модни артикули (дрехи, обувки, чанти).

22. На 6 декември 2018 г. няколко национални медии съобщават за пристигането на жалбоподателите на летище София. Някои медии използват видеоклип, предоставен от Министерството на вътрешните работи, включително кадри, заснети в къщата на жалбоподателите, където могат да се видят обзавеждането и интериорните облицовки, както и колекциите от бижута и модни аксесоари на жалбоподателката. “ (Приложение № 12)

15. В същото решение на ЕСПЧ е констатирана и прекомерна продължителност на задържането под стража на г-н Н.Банев, което е поискано от СП, ръководена от Иван Гешев. В продължение на близо 3 години СП, под ръководството на Иван Гешев, настоява за тази мярка, въпреки че това явно противоречи на чл.5§3 от КЗПЧОС. Според релевантните мотиви на ЕСПЧ, посветени на това нарушение:

„93. Според последователната съдебна практика на Съда, презумпцията винаги е в полза на освобождаването. Както съдът показва в делото *Neumeister срещу Австрия* (27 юни 1968 г., стр. 37, § 4, серия А № 8), втора част на член 5, параграф 3 - освобождаването по време на производството - не предлага на съдебните органи възможност за избор между съдебен процес в разумен срок и временно освобождаване в очакване на съдебен процес. До осъждането обвиняемият трябва да се счита за невинен и основната цел на разглежданата разпоредба е да изисква временно освобождаване веднага щом продължаването на задържането

престане да бъде разумно (вж. Вуков срещу Русия [GC], № 4378/02, § 61, 10 март 2009 г., и Визаджи срещу Република Молдова [GC], № 23755/07, § 89, 5 юли 2016 г.)

112. Жалбоподателят наистина е арестуван във Франция по европейска заповед за арест. От документите във досието обаче става ясно, че той самият е информирал българските власти за местонахождението си и за факта, че ще се върне в България на 26 октомври 2018 г. със самолет, като е знаел, че трябва да се яви пред властите като част от наказателно разследване (вж. параграф 12 по -горе). Точно на тази дата и преди да се качи на полет за София, той е арестуван от френската полиция на летището в Ница (вж. Параграф 14 по -горе). Предвид тези обстоятелства Съдът счита, че този аргумент сам по себе си не може да оправдае констатацията за съществуването на опасност от укриване.

114. Трябва обаче да се отбележи, че дори и при наличието на тези доказателства, в своето решение от 2 декември 2020 г. АНС счита, че опасността от укриване е намаляла предвид периода, прекаран в предварителния арест, и трудностите при пътуване, свързани с Пандемията от COVID-19 (виж параграф 42 по-горе). Той обаче отказва да освободи жалбоподателя, като се позовава на риска от рецидив и оказване на влияние върху свидетели (ibidem), причини, които Съдът счита за неуместни на този етап от наказателното производство (вж. Параграфи 107-110 по-горе).

115. Горейзложените съображения са достатъчни, за да може Съдът да заключи, че националните съдилища не са оправдали по достатъчно основателен начин основанията си за продължаване на задържането на жалбоподателя след 2 декември 2020 г. При тези обстоятелства Съдът не счита за необходимо да разглежда въпроса дали националните власти са положили „особено старание“ по време на продължаващото производство.“

16. Макар цитираните в т.15 мотиви на ЕСПЧ да са посветени главно на актове на СНС, през целия период на задържането на г-н Банев под стража Прокуратурата, ръководена от първия ответник Иван Гешев, е имала служебно задължение да следи за разумността на срока по чл.5§3 от Конвенцията.

17. По-малко от 3 месеца след решението на ЕСПЧ, демонстрирайки непоклатима противоправна и деликтна воля, ответниците, в качеството си на високопоставени прокурори, заемащи ръководни длъжности в българската Прокуратура, задружно обявяват пред 67 международни организации и държави, че Баневи са „ ... отговорни за длъжностни присвоявания в особено големи размери,

довели до фалит на едни от най-големите индустриални предприятия в България, пране на пари в размер на 1.5 млрд. лева; данъчни престъпления в особено големи размери и участие в организирана престъпна група ...”.

18. Позорящият и клеветнически характер на горния пасаж от писмото е особено болезнен и фрустриращ за ищците. Българският НПК позволява на прокуратурата без съдебен контрол да обвини и да внесе обвинителен акт срещу всекиго за всякакво престъпление. (За съжаление, това едва ли се знае от всичките 67 адресати на писмото) Дори при явна злоупотреба с власт, разследващите у нас не носят персонална деликтна отговорност за неправомерните обвинения, а главният прокурор, както е установено в Решението на ЕСПЧ по делото *Колеви срещу България*, не може да бъде разследван дори когато има сериозни данни, че е замесен в убийство. Така, по принципа на самосбъдващо се пророчество, Прокуратурата може безнаказано и безконтролно да обвини всекиго във всичко, за да може публично да го демонизира на базата на собствените си неподлежащи на съдебен контрол обвинения, дори когато те явно са произволни. Поради изложеното чувството на ищците за безпомощност срещу факта, че за пореден път са обект на прокурорски тормоз, е особено болезнено. Прокурори на ръководни длъжности арогантно злоупотребяват с правата си, като нарушавайки презумпцията за невиновност, представят пред международната общественост недоказани обвинения като доказващи „отговорността“ на ищците за извършени от тях престъпления.

19. В разглеждания контекст е важно да се отбележи, че страният мелодраматичен жанр на процесната прокурорска жалба категорично не налага нито споменаването на имената на Баневи, нито изчерпателно изброяване на недоказаните престъпления, за които те, според ответниците, са „отговорни“, нито квалифицирането им като „олигарси“. Ето защо компрометиращите ищците данни, част от които са произведени от самата прокуратура, а други са предмет на висящ наказателен процес, разпространени от ищците до 67 адресата по целия Свят, не преследват легитимна цел, в защита на обществен интерес. Следователно, при добронамереност и зачитане на конституционните права на ищците, увреждането лесно би могло да бъде избегнато, без това да се отрази негативно на информационната „стойност“ на писмото. От тази перспектива непозволеното увреждане на Николай и Евгения Баневи е агравирано от факта, че техни лични данни (собствени и фамилни имена), известни на ищците по служба, са злоупотребени от прокурорите за лични нужди, извън целите на НПК.

20. Уместно е да се отбележи, че предмет на исковата претенция е репарирането на моралните вреди, претърпени от ищите в резултат от изпращането на писмото с компрометиращо съдържание до 67-те му адресата, а не от разпространяване на същото писмо от българските медии, за което ищите нямат доказуем принос.

*** Специфични аргументи, относими към размера на претенцията за морални вреди**

21. Освен посочените в т.14 – т.20 обстоятелства, относими към интензитета на претърпените от Евгения и Николай Баневи морални вреди са лицемерието и двуличието, проявени от главния прокурор Иван Гешев. На 14.10.2020 г., пред Правната комисия към Народното събрание, Гешев припомня Петко Каравелов, който, излизайки от Черната джамия, където е подложен на изтезания, заявява пред чуждестранни журналисти и дипломати: „Господа, в България не бият“. Тогава ответникът обявява: *„Лично аз предпочитам Петко Каравелов. ... родоотстъпници винаги е имало в България.“*. (Приложения № 13 и № 15) Квалификацията „родоотстъпници“ явно е използвана за българите, търсещи подкрепа от европейските институции срещу безобразията на оглавяваната от него Прокуратура, тъй като тогава е обсъден и първият доклад на Европейската комисия за върховенството на правото.

22. За разлика от патриотарските декларации на Гешев пред Правната комисия на НС, в разрез с принципа на националния суверенитет, главният прокурор и заместниците му разпращат жалостиви и мелодраматични вопли срещу българската държава, нейни институции и политици до 67 независими държави и институции. С това действие те не само злепоставят държавата, в чието управление участват, но и уронват престижа на съдебната власт, което е конституционно основание за освобождаване от длъжност.

23. Поради изложеното ищите, като български граждани изпитват срам от действията на ответниците. Високопоставени прокурори, упражняващи ръководни функции в публична институция, демонстрират правно и политическо невежество, злепоставяйки името и авторитета на Република България пред международната общност, показвайки карикатурно, водевилно „лице“ на българската държава. Още по-неприятно и болезнено е усещането на Евгения и Николай Баневи от факта, че имената им абсолютно безпричинно са замесени от ответниците в прокурорската бурлеска.

24. Следва да бъде отчетен фактът, че като опитни и високопоставени прокурори, ответниците би следвало (особено след решението на ЕСПЧ по делото *Банев*) да разпознават презумпцията за невиновност и да предвиждат вредоносните последици от бруталното ѝ нарушаване. В началото на десета страница от писмото е използвано следното изречение:

„Манипулативно и по недопустим начин, тези лица използваха, нагнетена срещу изпълнителната власт гражданска енергия срещу ПРБ и главния прокурор, за да попречат на работата на прокуратурата, за да осуеят разследвания и да предотвратят изправянето на виновни лица пред независимия български съд на база на събраните доказателства“.

Разбирането на ищците, че пред съд биват изправени „виновни лица“ показва, че тази изконна юридическа неграмотност не е преодоляна, въпреки образователния характер на решението на ЕСПЧ. Демонстрираното пред международната общност и пред чужди държави претенциозно правно невежество на висши магистрати е злепоставящо за ищците като български граждани. Чувството им за срам ескалира от изискването на член 162, т.3 от Закона за съдебната власт, според който всеки редови магистрат трябва да притежава високи професионални и морални качества. Писмото категорично доказва, че „лицето“ на българската Прокуратура не отговаря дори на това базисно изискване.

*** Претендираното обезщетение**

25. Поради изложеното и на основание чл.45 - чл.52 от ЗЗД ищците претендират ответниците да бъдат осъдени да им заплатят солидарно обезщетение в размер на 60 000 лв. за морални вреди, детайлно описани в т.14 – т.20 от обстоятелствената част на исковата молба, заедно със законната лихва, начислявана от 08.01.2022 г. до пълното изплащане на присъдената сума, както и направените по делото разноси. Отговорността е солидарна, защото вредата е съпричинена от всички ответници, подписали писмото, без да може да бъде разграничен индивидуалният принос на всеки от тях.

26. При определянето на размера на обезщетението следва да бъде отчетен фактът, че вредата е съпричинена от шестимата ответници, действащи съгласувано и предумишлено, а не спонтанно и импулсивно. Всички те, действайки като

високоорганизирана група, са имали възможност спокойно да редактират текста на писмото, така че правата на жалбоподателите да бъдат съобразени. Отказът на шестимата високопоставени прокурори, действащи целенасочено и предумишлено, да зачетат основни конституционни права на ищите, злепоставяйки ги пред международната общественост, обуславя относително високия размер на претендираната от тях репарация на претърпените от Евгения и Николай Баневи морални вреди.

*** Искането**

27. На основание чл.45 - чл.52 от ЗЗД, г-н Николай Банев и г-жа Евгения Банева молят, Почитаемия СГС, след като установи коректността на изложените факти и на тяхната правна интерпретация, да постанови решение, с което да осъди ответниците да им заплатят солидарно: обезщетение в размер на 60 000 лв. за морални вреди да им заплати:

(а) Обезщетение за понесените неимуществени вреди в размер на общо 60 000 (шестдесет хиляди) лева или по 30 000 (тридесет хиляди) лева на всеки от ищите;

(б) Мораторната лихва върху сумите от по 30 000 (тридесет хиляди) лева за всеки от ищите, от 08.01.2022 г. до датата на предявяване на исковата молба (24.01.2022 г.), възлизаща на по 141, 67 лева (сто четиридесет и един лева и шестдесет и седем стотинки) за всеки от ищите или общо 283, 34 лева (двеста осемдесет и три лева и тридесет и четири лева).

(в) Законната лихва върху сумата по т.27.(а), начислена от датата на предявяване на исковата молба до окончателното изплащане на сумата.

28. Моля, при уважаване на исковете, ответниците да бъдат осъдени да заплатят направените по делото разноски.

*** Доказателствени искания**

29. Моля да бъдат приети представените с исковата молба доказателства!

30. За доказване на фактическите твърдения в исковата молба, в случай, че ответниците оспорят авторството на приложеното към исковата молба писмо и обстоятелството, че са го изпратили на посочените в него адресати, моля, на основание

член 192 от ГПК, третите, неучастващи по делото лица, да бъдат задължени да представят преписи от намиращите се у тях документи – получено писмо ГП № 4209/2021 от 21.12.2021 г. При уважаване на доказателственото искане, моля да ми бъде дадена възможност да представя 67 броя молби по член 192 от ГПК.

31. При условията на евентуалност, в случай, че доказателственото искане по т.2 не бъде уважено, а ответниците оспорят авторството на приложеното към исковата молба писмо и обстоятелството, че са го изпратили на посочените в него адресати, тъй като писмото носи изходящ номер от институцията на главния прокурор (ГП № 4209/2021 от 21.12.2021 г.), моля от деловодството на главния прокурор да бъде изискан препис от намиращите се у него документи – регистър на изходяща кореспонденция, отразяваща адресатите на писмо ГП № 4209/2021 от 21.12.2021 г., датата на неговото изпращане до адресатите, както и препис от съхраненото копие на изходящ документ, на основание член 64 от ИНСТРУКЦИЯ ЗА ДЕЛОВОДНАТА ДЕЙНОСТ И ДОКУМЕНТООБОРОТА В ПРОКУРАТУРАТА НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ (Утвърдена със Заповед № РД-02-7 от 07.04.2016 г., изменена и допълнена със Заповед № РД-04-459 от 27.12.2018 г. на главния прокурор) и/или друго основание.

32. Моля, след постъпване на писмените доказателства, изискани с доказателствените искания по т.2 и т.3, да бъде назначена съдебно-почеркова експертиза, която, след като сравни подписите, положени върху писмото и сравнителен материал, даден от ответниците, да отговори на въпроса дали лицата, посочени на лист 32 от писмото са изпълнили подписите, положени върху имената им. В случай, че вещото лице, заяви, че не би могло да работи въз основа на копие от документ, моля да ми бъде дадена възможност да формулирам доказателствено искане за изискване на оригинал на документа от някое от третите лица, неучастващи по делото, които са негови адресати или на вещото лице да бъде издадено съдебно удостоверение, въз основа на което то да получи достъп до един от екземплярите на писмото, получени от адресатите му.

33. Моля да бъдат допуснати до разпит четирима свидетели (по двама за всеки от ищите), които ще установят факти, свързани с вида, степента и продължителността на претърпените от Евгения и Николай Баневи морални вреди.

*** Изисквания по член 127, ал.1, т.2 и ал.5 от ГПК**

34. Електронният адрес на процесуалният представител на ищите е ekimjiev.office@gmail.com. От името на г-н и г-жа Баневи заявявам, че към настоящия момент не желая връчване на съобщения по електронен път.

35. На основание, член 127, ал. 4 от ГПК, ищите посочват следната банкова сметка:

.....

Приложения:

1. Адвокатско пълномощно на адв. Михаил Екимджиев;
2. Статия на електронната медия „mediapool.bg“ със заглавие „Гешев се оплака пред ЕС от натиска на премиера, министри и депутати върху прокуратурата“, публикувана на 08.01.2022 г.;
3. Статия на електронната медия „lupa.bg“ със заглавие „Гешев се оплаква от натиск пред европейските институции“, публикувана на 08.01.2022 г.;
4. Статия на електронната медия „gospodari.com“ със заглавие „Иван Гешев се оплаква в 32 стр. до Брюксел: имало натиск срещу него“, публикувана на 09.01.2022 г.;
5. Статия на електронната медия „btvnovinite.bg“ със заглавие „Гешев пише на Брюксел: В 32 стр. главният прокурор се оплаква от натиск“, публикувана на 08.01.2022 г.;
6. Статия на електронната медия „actualno.com“ със заглавие „Гешев се оплаква на целия ЕС и САЩ, че управляващите искат да го направят фигурант, твърди Хаджигенов (ВИДЕО)“, публикувана на 08.01.2022 г.;
7. Статия на електронната медия „dnevnik.bg“ със заглавие „Прокуратурата се оплака в Брюксел, Страсбург и Вашингтон, че новата власт подрива демокрацията“, публикувана на 08.01.2022 г.;
8. Статия на електронната медия „banker.bg“ със заглавие „Гешев се оплака на Европа и САЩ от премиера, министри и депутати“, публикувана на 08.01.2022 г.;
9. Писмо от 21.12.2021 г., подписано от ответниците;
10. Извлечение от български тълковен речник на значението на думата „отговорен“;
11. Справка в онлайн речник за синоними на думата „отговорен“;

12. Решението на ЕСПЧ от 12.10.2021 г., по дело *Баневци срещу България*, преведено на български език;

13. Статия на електронната медия „defacto.bg“ със заглавие „Иван Гешев се „отчете“ пред правната комисия: Аз съм висш администратор, не върша престъпления и не е страх от контрол. Щастлив съм!“, публикувана на 14.10.2020 г.“;

14. Статия на електронната медия „mediapool.bg“ със заглавие „БСП зададе на Гешев всички важни въпроси, отговорите са смущаващи“, публикувана на 14.10.2020 г.;

15. Стенограма от заседание на Комисията по правни въпроси към Народното събрание от 14.10.2020 г.;

16. Извлечение от програма „Лихвен калкулатор“;

17. Преписи от исковата молба за ответниците – 6 броя.

24.01.2022 г.

гр. Пловдив

С уважение:

(адв. Михаил Екимджиев)